



JAPANSK. Kawamoto hedder det nummer, som Nikolaj Jagd Sørensen, Sophie Plougmann, Klara Svendsen og Theo Ginman spiller. De var alle med i Japan, hvor de lærte dette nummer af deres venskabstrup .

Hyggelig, total hård træning

Børnene, som går til taiko-trommer og karate, er glade for det løft, som trommerne giver til karatetræningen. Men det ærgrer dem lidt, at de ikke må bruge deres trick uden for træningssalen.



RYTMISK OPVARMNING. 21 børn mellem 11 og 15 år dyrker hver mandag og onsdag karate. Som opvarmning øver de japanske trommerytmer på madrassen på gulvet.

Derfor trommer vi

Af Per Munch

Jeg havde gået her i tre år, og det var ligesom, at de ikke længere kunne lære os så meget karate, vi var nok lidt for pjattede«, forklarer Viktor Svendsen på 11 år.

»Men så kom trommerne, og det er ret hyggeligt. Man møder nogle af de mere øvede på den måde, og vi er blevet bedre til at træne karate af det«, fortæller Viktor, der har en storesøster, Klara, der også går til taiko-trommer og karate.

»Og så er det total hård træning, når man skal stå med stikkerne over hovedet i fem minutter og slå på en madras«, siger den jævnaldrende Jonas Birkebæk Bomholt.

Nikolaj Jagd Sørensen, der er 14 år, og som var med i Japan, siger:

»Det giver et løft til karatetræningen, at man ligesom varmer op med at spille trommer. Det betyder også noget for fællesskab og stemning. Og så har vi jo lært meget. Jeg var ikke ret god til ryt-

mer, da det her startede. Og vi fik da mindreværdskomplekser, da vi første gang hørte vores venskabsgruppe i Japan. Men så begyndte det også at rykke!«

En af de nystartede er Jonathan Grubb på 10 år. Han siger, meget voksent:

»Jeg trængte til at få noget fysisk aktivitet.«

Han kan ikke helt huske, hvorfor det endte med karate og trommer i stedet for fodbold. Hans kammerat Viktor bryder ind:

»Det er fordi, du er herredårlig til fodbold. Og så sagde min mor til din mor, at du skulle tage og prøve det her. Vi har sommerhus lige ved siden af hinanden.«

»Og så fik jeg min gi«, siger Jonathan stolt og trækker i reverset på sin nyindkøbte karatedragt. Han fortsætter:

»Det eneste, der er lidt irriterende, er de kammerater, som vil have mig til at lære dem alle mulige trick. Men jeg har sagt, at vi har skrevet under på, at vi ikke må bruge det, vi har lært, uden for træningssalen.«

